

later las hij mij voor, dat ge eene vrouw hadt genomen, evenals de andere soldaten. Daarop, dat ge niet dacht ooit in dezen kampong terug te komen, en nadat ge omstreeks een jaar weg waart, kwam er een bericht, zoo heette het, dat ge dood waart."

„Welk een schurk. Ik zal hem laten zien, dat er met mij niet te spelen valt, en hem onverwijld bij mij laten komen."

„Neen, Achmad, doe het niet. Ge ziet, ik heb het geen oogenblik geloofd. Kom mee, ik zal u wat laten zien."

En zij geleidde hem naar het rijstblok en wees hem de kerfjes, die zij gemaakt had telkenmale na den gang naar de bewuste plek.

„Ge telt er 39, Achmad; dit laatste heb ik gemaakt, nadat ik u wederzag. Ge ziet dus wel, dat ik niet geloofde, wat de pangoeloe mij mededeelde. Wanneer ge nu den pangoeloe wilt straffen voor iets, dat hij ons misdeed vóór ge kapala-kampong waart, dan krijgt ge de bevolking wellicht tegen u. Achmad, laat dat ten mijnen genoege."

Zij vroeg dit zoo lief en zoo dringend, dat Achmad haar in zijne armen sloot en het haar beloofde.

„Ik wil hem toch hier laten komen en hem vertellen, dat ik het weet; doch ik beloof u, dat ik niet boos zal worden."

Hij werd ontboden en een uur later kwam hij met gebogen hoofd bij Achmad en stamelde „ampon" 1).

„'t Is goed," zei Achmad. „Gij bekent schuld en dat is voor 't oogenblik genoeg, vooral nu uwe snoode handelingen geen uitwerking gehad hebben. Doch van stonde af zal ik op u letten en ik zal uwe handelingen onderwerpen aan het oordeel van den Regent, als ge voortgaat op den weg, dien ge ten opzichte van mij bewandeld hebt. Op verzoek van Sarina zal ik niet boos op u worden."

„Dank u. Ik ben evenwel niet zoo schuldig, als gij beiden wel denkt. Uw vader was een invloedrijk man in den kampong en hij dwong mij zoo te handelen. Ik kon moeielijk weerstand bieden. Hij en Lim-Tioe hadden het toegelegd op uw beider ondergang."

„'t Is goed," antwoordde Achmad, „gij kunt gaan."

Hij betrok het huis van zijnen vader en aanvaardde diens bezitting; huwde eenige dagen later Sarina en bij het slamatan, waarop alle kampongbewoners genoodigd waren, deelde hij hen mede, dat hij een ieder, die schuld had aan zijn vader — en er waren velen — kwijschelding verleende. Hij zou het welzijn der kampongbewoners bevorderen en hoopte, dat hij binnen korten tijd kon voorstellen de amfoenkit te laten afbreken, omdat in zijn kampong geen amfoen meer gebruikt werd.

Sarina stond hem trouw ter zijde in zijne goede voornemens en hielp die bevorderen.

---

1) Vergiffenis.